

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه- کابل

۰۸ جون ۲۰۲۱



یونس نگاه

نسل‌کشی کار دولت‌هاست

(۲)

کشتار جمعی و نسل‌کشی کار دولت‌هاست، چون خشونت سیستماتیک و کلان در انحصار دولت‌ها می‌باشد. بدون برنامه‌ریزی، حمایت و حداقل اغماض دولت‌ها هیچ خشونت سیستماتیک، دوامدار و کلانی اتفاق نمی‌افتد. ازینرو گروه‌های تروریستی چون القاعده و طالبان را نباید جدا از دولت‌ها دید. طالبان چوب‌دست دولت‌هاست و داعش تفنگ دولت‌ها.

برای درک میکانیزم خشونت‌های سیستماتیک در کشور ما می‌توانیم از تجارب کشورها و ملت‌های دیگر کم‌وبیش بیاموزیم. سرگذشت یهودی‌ها به دلیل ابعاد وحشتناک حذف و تروری که آن مردم متحمل شده‌اند و هم به دلیل مدارک محکم پسندی که از رنج‌های‌شان امروز در اختیار داریم، مورد خوبی برای مطالعه چندوچون اجرای کشتار جمعی و نسل‌کشی است. انترنیت، کتابخانه‌ها و حافظه‌های مردم پر از گپ درمورد نسل‌کشی یهودیان است. من اینجا با استناد به یکی از معتبرترین گزارش‌های قرن بیستم درمورد کشتار یهودی‌ها چند نکته را برای آشنائی بیشتر با وضعیتی که در آن کشتار جمعی و نسل‌کشی اتفاق می‌افتد با دوستانم شریک می‌کنم.

کتاب "آی‌شمن در اورشلیم" را احتمالاً کسانی از شما خوانده‌اید. هانا آرنت که اصالت یهودی داشت، با نوشتن این گزارش در پی "افشاگری کامل" بود. او برای دل‌خوشی یهودی‌ها گزارش را ننوشته بود بلکه می‌خواست راهی برای شناخت عدالت واقعی پیدا کند. او کشتار جمعی و نسل‌کشی را کار سیستماتیک می‌دانست که در آن خیلی‌ها از جمله خود قربانیان در اجرای نسل‌کشی همدست می‌شوند. او معتقد است که "مظلوم واقع‌شدن یک قوم، به این معنا نیست که آن‌ها مسؤولتی در قبال بررسی نقش خود در فاجعه ندارند یا لازم نیست نگران آن باشند که مبدا خود مشغول ظلم به دیگران شوند".

"آی‌شمن در اورشلیم" که عنوان فرعی آن "ابتذل شر" است، در کنار کندوکاو سیستم و بیروکراسی زمینه‌ساز کشتار، تعدادی از مجریان ارشد کشتار یهودیان در دستگاه نازی را با دقت معرفی می‌کند تا نشان دهد "شری" از نوع کشتن دسته جمعی انسان در کوره‌های آدم سوزی یا سلول‌های گازی {بخوانید انتحاری، موت‌ریم، بم چسپکی، شانندن روی بم، حلال کردن از شکم، حمله بر زایشگاه و ورزشگاه} مولود بیروکراسی است نه حاصل بدطینتی افراد یا قوم معین. برای درک کامل سخنان هانا آرنت باید کتابش را خواند. اینجا من نکاتی را از فصل هفتم و هشتم آن کتاب در پست‌های جداگانه با شما شریک می‌کنم تا ببینیم که چگونه مردان آرام، تحصیل‌کرده، ظاهراً بی‌آزار در ویلانی {بخوانید پغمان، اسلام‌آباد، واشنگتن یا دوبی} جمع شده با زبان بیروکراتیک و دفتری برای مدیریت حذف میلیون‌ها انسان باهم بحث و هماهنگی می‌کنند؟ و این که چگونه از میان خود آن مردم کسانی برای تسهیل این مأموریت استخدام می‌شوند.